

въ темнотата, то не трѣба да го изваждаме на-видѣло, защото, по твоите думи, той са е вече научилъ да тжрпи темнота. А ако е така, то ние не би трѣбало да лѣчиме и слѣшите.

И с ъ н о в ъ.

Твжрде силниятъ свѣтъ, — когото слѣниятъ види изведнашъ, — твжрде лесно може и сжвсѣмъ да го ослѣни. Азъ говора общо за сичките наши мжже и жени. За синца ни, въ сегашно време, изходътъ изъ нашето страшно положение е само единъ — да тржгнеме сички по другъ единъ пжтъ, т. е. да оставиме сжвжршенно онзи пжтъ, по който сме вжрвѣле до днесъ. Най-пжрвата обязанность на синца ни, — които само говориме, а нищо не работиме, — е да работиме за пробуждението на сичкиятъ народъ, и да оставиме на страна частните личности. Каква полза ще да направишъ ти, с а м о ти, ако обжрнешъ „на пжтъ истинни“ едно бѣдно момиче? Цѣли милионе бжлгаре и бжлгарки не сж по-добри отъ Стойка.

С т о я н к а.

Азъ сжмъ джлжна да науча Стойка; а Стойка ще да научи Иванка и Драганка, и така нататакъ.

И с ъ н о в ъ.

Я да оставиме това и да поговориме за друго. Азъ чухъ, че баща ти иска да остави Гжргево и да са пресели пакъ въ Тжрново.

С т о я н к а (си пжѣска отъ радость ржцете).

Истина ли? Ахъ, азъ ща вида пакъ мое Тжрново, ща вида пакъ монте другарки, ща вида и баба Пѣна, и кржсница, и Колйова Марийка. . . А дѣ ли е тато? Де-сетъ пжти ща да го цѣлуна и двайсетъ пжти ща да го прегжрна. . . Казватъ, че Параскева Вжлйова са била сгодила за